

Πλόδιο. ἀρσ. καρπὸς, γέν-ζω, ἐξανδραποδίζω. § παθ.
νημα.

-ει. -μαι. καὶ ἀλίσχομαι.

Πλογή, δύνη. πλοδίχη. καὶ Σιτχ. παθ. χρ. ἀρ. πλή-
πλέον οὐ. ἐγκαρπίζω, ἐγκαρ-
νένητι. αἰχμαλωτισθεῖς, ἀ-
πώ-ῶ, καρποφορέω-ῶ, καρ-
λούς, καὶ τλπ'.

πογονέω-ῶ. § μεσ.-ει. = πλήνιο.

επλογάδιος.

Πλιονοβένιε, Ἡ. οὐδ. πτύσμα.

Πλότνιο, αθ, οε. ἐπιθ. = πλό-

Πλιού, εши. παρτ. πλιοβάχη

τανεῖ. 2) = πλοτσκί.

καὶ πλεβάχη. ἀρ. πλιονδχ.

Πλοτολιούβινοιο, αθ, οε. ἐπιθ.

μ. πλιόνι, εши. πτύω, ἐμ-

φιλόσαρκος.

πτύω, προσπτύω, προσσιε-

Πλοτσκίο, αθ, οε. ἐπιθ. σαρκι-

λίζω.

κός, σωματικός. ὁ τῆς σαρ-
κός. (170. ἔστιν ἀντὶ, σαρ-
κώδης).

Πο. προθ. μετὰ, κατὰ. ὄπισω.

Πλότη ή. θηλ. σάρξ.

Ποβεζέδοβαχη, ἀρ. καὶ πο-

Πλότνιο, αθ, οε. ἐπιθ. σάρ-
κινος, σωματικός.

βεζέδγιο, μελ. τοῦ ῥ. βεζέ-

Πλύιβο, εши. πλύχη. ἀπα-
ρεμφ. πλύτη. = πλάβαυο.

δέδγιο (ἀλλ' ἡ ποένταυθα σγ-

Πλύιβένιε, Ἡ. οὐδ. αἰχμαλω-
σία, ἀνδραποδισμός, σκύλευ-

μαίνει τὸ δλίγον-μικρὸν, καὶ

σις. = πλύνη.

ούχι τὴν σηνήθη αὕτη. τοῦ ῥ.

Πλύνηνικη, α. ἀρτ. αἰχμάλω-
τος. ἀνδράποδον.

183) = πογλαγόλαχη. παρβλ.

Πλύνη, α. ἀρσ. = πλύνηε. ει.

καὶ τὰ ἐν λ. επιλογήθη-

τέντα.

Ποβινάριο, εши. ἀρ. πενίχη.

μελ. ποβινό, εши. κτείνω, φο-

νεύω, πατάσσω. § -καμε-

νίμη. λιθάζω, λιθοβολέω-ῶ.

Ποβοράριο, εши. ἀρ. ποβορίχη.

μ. ποβορί, εши. ὑπερμαχέω

λεηλατέω-ῶ, σκύλευω, σι-

-ῶ, ὑπερμαχομαι, πολεμέω

λάω-ῶ, συλεύω, ἀνδραποδί-

-ῶ. πρβλ. βορί.

λεηλατέω-ῶ, σκύλευω, σι-

Ποβόρηνικη, α. ἀρσ. πρόμαχος,

λάω-ῶ, συλεύω, ἀνδραποδί-

ὑπέρμαχος, ὑπερασπιστής.